

Dosarul nr. 3ra-781/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: V. Buhnaci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii declarate inițial, efectuarea recalculului taxelor achitate și restituirea sumei achitate excesiv,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji și a fost menținută hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 27 februarie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii declarate inițial, efectuarea recalculului taxelor achitate și restituirea sumei achitate excesiv.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 31 decembrie 2016 a depus la Biroul Vamal Chișinău 2 (PVI, Cricova) declarațiile vamale nr. I948 și I949 cu privire la importul fructelor citrice proaspete, cu valoarea anunțată în baza metodei „1” – metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii

tranzacției cu marfa respectivă.

A afirmat că, pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă a mărfii, declarantul SRL „Crioledimus” a anexat următoarele documente: contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor din 31 martie 2016, încheiat între „Fruites Cagil” SLU (Spania) și SRL „Crioledimus”, oferta de preț, declarația vamală de export, facturi fiscale și declarația în detaliu.

A specificat că, informația respectivă este una veridică și confirmată prin acte, fiind în așa mod respectate prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la tariful vamal, însă în pofida faptului dat, organul vamal în mod neîntemeiat a emis actele de inspecție din 02 ianuarie 2017, prin care s-a stabilit că, în rezultatul controlului documentar datele din actele prezentate de către SRL „Crioledimus” sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice importate, dispunând în acest sens prin aplicarea metodei de rezervă majorarea valorii în vamă a mărfii cu încasarea suplimentară din contul său a plăților vamale în sumă de 31,286 de lei – pentru declarația vamală nr. I 948 din 31 decembrie 2016 și în sumă de 32, 508 de lei – pentru declarația vamală nr. I 949 din 31 decembrie 2016.

A susținut că, prin aceste acțiuni autoritatea vamală a încălcat prevederile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, ceea ce este inadmisibil, or organul vamal fără prezentarea motivelor legale și temeiurilor clare a aplicat direct metoda de rezervă față de SRL „Crioledimus”, iar actul contestat neconținând trimiteri la temeiurile necesare întocmirii unui astfel de act, ceea ce denotă că, actele de inspecție invocate supra sunt neîntemeiate, neclare, incerte și neunivoce, iar acțiunile autorității vamale netransparente, motiv pentru care la 12 ianuarie 2017 în adresa Biroului vamal Chișinău au fost expediate contestații la actele de inspecție din 02 ianuarie 2017.

A menționat că, prin răspunsul Serviciului Vamal din 30 ianuarie 2017, contestațiile enunțate au fost respinse ca fiind depuse tardiv.

A relevat că, această concluzie este eronată, deoarece a contestat actele de inspecție din 02 ianuarie 2017 și nu declarațiile vamale din 31 decembrie 2016.

A solicitat anularea actelor de inspecție din 02 ianuarie 2017 pentru declarațiile vamale nr. nr. 2080 I 948 și 2080 I 949 din 31 decembrie 2016, ca fiind emise contrar prevederilor legii și fără efecte juridice; declararea drept ilegale și neîntemeiate acțiunile Biroului Vamal Centru privind majorarea valorii în vamă a mărfii devamate în baza declarațiilor vamale nr. I 948 din 31 decembrie 2016 și nr. I 949 din 31 decembrie 2016; obligarea Biroului Vamal Centru să aplice metoda 1 de calcul a valorii în vamă pentru mărfurile importate de către SRL „Crioledimus” în baza declarațiilor nr. nr. I 948 și I 949 din 31 decembrie 2016, precum și încasarea din contul Biroului Vamal Centru în beneficiul SRL „Crioledimus” surplusul taxelor vamale încasate ilegal pentru ambele declarații vamale în sumă totală de 63794 de lei.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea depusă de către SRL „Crioledimus” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji și a fost menținută hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că imposibilitatea aplicării metodei 6 de determinare a valorii în vamă rezidă din faptul că la examinarea de către organul vamal a setului de acte prezentat s-a constatat că aceste nu confirmă pe deplin veridicitatea datelor privind valoarea în vamă declarată, deoarece valoarea mării este diminuată, iar SRL „Crioledimus” nu a prezentat actelor solicitate de către organul vamal pentru a se putea determina valoarea în vamă a mărfii conform metodei 1, respectiv aplicarea metodelor 2, 3, 4, 5 este inadmisibilă.

La data de 25 aprilie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji a declarat prin intermediul oficiului poștal recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată au interpretat eronat legea și astfel, greșit a soluționat pricina.

A susținut că, deși instanța de apel, cât instanța de fond au invocat prevederile Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat la data de 08 mai 2001, greșit l-a aplicat în defavoarea apelantului, or conform acestui acord dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art. 1 - 6, ea va fi determinată prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale prezentului acord, ori taxele vamale se evaluează la valoare reală care este valoarea de tranzacție și prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator, însă în cazul dat declarantul a prezentat toate actele posibile și existente în realitate în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv cele solicitate de autoritatea vamală suplimentar, cu toate că documentele anexă la declarația prezentată de SRL „Crioledimus” erau suficiente pentru aplicarea metodei nr. 1.

A afirmat că, instanța de apel greșit face trimitere la contractul de vânzare-cumpărare, în care sînt prevăzute clauze generale, fără indicarea sumelor concrete pentru o unitate de marfă, or contractul între SRL „Crioledimus” cu „Fruits Cagil” din Spania nu se încheie de fiecare dată la fiecare import de marfă, prin urmare în acest contract nu trebuie și nici nu poate fi indicat prețul mărfurilor. Mai mult, SRL „Crioledimus” a justificat prețul mărfii prin alte acte solicitate și posibil de prezentat, iar certificatul de calitate la care face referire și instanța de fond și instanța de apel nu putea fi prezentat de către declarant, ori Uniunea Europeană nu

eliberează certificate de calitate, ci certificate de conformitate și autoritatea vamală cunoscând acest fapt, solicită anume prezentarea certificatului de calitate.

A indicat că, prin documentele prezentate de către declarant în conformitate cu prevederile Regulamentului, valoarea în vamă a mărfurilor a putut fi determinată, neexistând careva dubii privind veridicitatea valorii declarate, or de către declarant au fost prezentate facturile la export cu indicarea prețului mărfii, ofertele de preț săptămânale, iar discrepanța indicată în actul de inspecție, a fost creată de autoritatea vamală atunci când de fiecare dată în privința acestui agent constator nu a admis metoda de tranzacție, impunând declarantul să aleagă o altă metodă și invocând ulterior în cadrul examinării cererii de chemare în judecată că a fost dorința a însăși declarantului să majoreze valoarea în vamă a mărfurilor pentru că declarantul î-și dorește de fiecare dată să achite taxe vamale mai mari.

A menționat că, instanța de apel greșit a interpretat poziția apelantului cu privire la poziția și atitudinea selectivă a Biroului Vamal Centru chiar și în privința unui și același agent economic, invocând că nu se va expune asupra altor operațiuni anterioare efectuate de agentul economic, or apelantul nu a solicitat instanței să se expună asupra altor importuri, ci a dorit în așa mod să demonstreze că într-un caz similar setul de acte prezentat a fost identic cu setul de acte prezentat la situația în litigiu și a fost acceptată metoda nr. 1, respectiv documentele fiind suficiente pentru aplicarea metodei tranzacției, confinând pe deplin veridicitatea actelor.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, decizia contestată a fost pronunțată la data de 28 februarie 2018, iar recursul a fost declarat prin intermediul oficiului poștal la data de 25 aprilie 2018.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie

1995), pe când în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Societății cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul Societății cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic